

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Dyrekcja i Administracja Wydawnictwa: Ul. Królewska Nr. 5. Telefon: Centrala P. A. T. — 552-80. Redakcja i ekspedycja Ul. Miodowa Nr. 22. Telef. redakcji 11-44-05. Telef. ekspedycji 11-75-28. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do godz. 12 w pld. Konto czekowe w P.K.O.—730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BIAŁYSTOK, Sienkiewicza 27, tel. 15-86; BIĘLSKO, Sl., Trzeciego Maja 8, tel. 27-32; BYDGOSZCZ, Gdańska 95, tel. 15-74; GDAŃSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom P. A. M., tel. 17-20; GRUDZIĄDZ, Mickiewicza 26, tel. 304; KATOWICE, 3 Maja 23, tel. 565 i 1091; KRAKÓW, Mikołajska 32, tel. 10499 i 10500; LUBLIN, Kościuszki 3, tel. 16-57; LWÓW, Akademicka 15, tel. 20 i 45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 115-24; ŁUCK, Piłsudskiego 14, tel. 222; POZNAŃ, Marcinkowskiego 23, tel. 28-57 i 28-58; SOSNOWIEC, Sienkiewicza 13, tel. 11-99; STANISŁAWÓW, Szajnochy 4, tel. 287; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Wileńska 14, tel. 674 i 1785.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 44. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 20 grudnia 1933 r. o nadaniu statutu izbie rzemieślniczej w Wilnie.

DZIAŁ URZĘDOWY.

— oOo —

Zarządzenia Władz Naczelnych.

— oOo —

44.

ROZPORZĄDZENIE Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 20 grudnia 1933 r.

o nadaniu statutu izbie rzemieślniczej w Wilnie.

Na podstawie ust. 1 art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o izbach rzemieślniczych i ich związku (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 638) zarządzam, co następuje:

§ 1. Izbie rzemieślniczej w Wilnie, utworzonej rozporządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 7 grudnia 1933 r. o ustaleniu granic okręgów i siedzib izb rzemieślniczych (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 757), nadaję statut, załączony do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) Dr. F. Zarzycki.

STATUT IZBY RZEMIEŚLNICZEJ W WILNIE.

Nazwa, siedziba, okrąg i charakter.

§ 1.

Izba rzemieślnicza rządząca się niniejszym statutem nosi nazwę: „Izba rzemieślnicza w Wilnie”. Izba ma swoją siedzibę w Wilnie i działalność swą rozciąga na obszar województwa wileńskiego.

Izba rzemieślnicza jest instytucją samorządu gospodarczego i osobą prawa publicznego.

Językiem urzędowym izby jest język polski.

Pieczęć izby.

§ 2.

Izba używa pieczęci z godłem państwowym i z napisem w otoku: „Izba rzemieślnicza w Wilnie”.

Cel.

§ 3.

Celem izby jest reprezentacja gospodarczych i zawodowych interesów rzemiosła okręgu izby.

Zadania.

§ 4.

Do zakresu działania izby należy:

1) współdziałanie z władzami państwowymi w sprawach dotyczących interesów rzemiosła przez udzielanie informacji i wydawanie opinii;

2) przedstawianie władzom państwowym i samorządowym życzeń i wniosków, dotyczących interesów rzemiosła;

3) popieranie instytucji badawczych, muzeów, wystaw, pokazów, jarmarków rzemieślniczych, biur informacyjnych;

4) popieranie szkół rzemieślniczych oraz przyczynianie się w inny sposób do podniesienia sprawności zawodowej rzemieślników mistrzów-majstrów, czeladników i terminatorów;

5) wyznaczanie osób, powołanych do wydawania opinii, wymagających wiarygodności i znajomości w zakresie przedmiotów, mających znaczenie dla rzemiosła;

6) przedstawianie kandydatów w przypadkach, w których udział reprezentantów rzemiosła przewidują obowiązujące przepisy, na stanowiska sędziów handlowych, członków rad państwowych, komisji szacunkowych i t. p.;

7) wydawanie opinii oraz zaświadczeń o istniejących zwyczajach w rzemiosle;

8) tworzenie sądów polubownych do rozstrzygania sporów, wynikłych ze stosunków zawodowych między rzemieślnikami, którzy do zrzeszeń rzemieślniczych nie należą, lub należą do zrzeszeń, których statuty nie przewidują sądów polubownych;

9) zbieranie danych statystycznych, dotyczących rzemiosła;

10) wydawanie przepisów i zarządzeń regulujących sprawy terminatorskie w myśl postanowień prawa przemysłowego i czuwanie nad ich wykonaniem;

11) tworzenie komisji egzaminacyjnych czeladniczych i mistrzowskich w myśl postanowień prawa przemysłowego;

12) współdziałanie ze związkiem izb rzemieślniczych i z rzemieślniczymi związkami gospodarczymi w spełnianiu ich zadań.

Izba spełnia nadto inne czynności i zadania w zleconym zakresie działania, przekazane jej ustawami i rozporządzeniami Ministrów.

Uprawnienia majątkowe.

§ 5.

Izba może nabywać i zbywać majątek ruchomy i nieruchomy, zawierać wszelkiego rodzaju umowy, oraz pozywać i być pozywaną.

Za zobowiązania własne izba odpowiada swoim majątkiem.

Fundusze izby.

§ 6.

Fundusze izby powstają:

1. z dochodów z własnego majątku;

2. z dochodów z opłat;

3. z taks egzaminacyjnych;

4. z dodatku do świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych, przewidzianego dla izb rzemieślniczych w ustawie o państwowym podatku przemysłowym.

Fundusze izby mogą być przeznaczone tylko do spełniania zadań określonych statutem izby i na pokrycie kosztów zarządu izby.

Izba może pobierać opłaty za korzystanie z jej urządzeń, udzielanie porad oraz za inne czynności, wynikające z zadań i zakresu działania izby, a służące interesom rzemieślników.

Fundusze izby, które nie są przeznaczone na pokrywanie bieżących wydatków, należy lokować w sposób przepisany dla lokat posiadających ubezpieczenie prawne. W przypadkach zasługujących na uwzględnienie może Minister Przemysłu i Handlu zezwolić czasowo na inny sposób lokaty.

Liczba radców izby i sposób ich powołania.

§ 7.

Izba składa się z 15 radców, z których 9 jest wybranych przez rzemieślników i 6 powołanych przez Ministra Przemysłu i Handlu.

Czynne prawo wyborcze posiadają rzemieślnicy bez różnicy płci, pełnoletni, mający obywatelstwo polskie, nieograniczeni w prawach i wykonywujący samodzielnie rzemiosło na podstawie karty rzemieślniczej co najmniej trzy lata bezpośrednio przed rozpisanem wyborów w okręgu izby. Osoby prawne są zastępowane przez osobę fizyczną, posiadającą uzdolnienie zawodowe, wymagane przez ustawę przemysłową przy wydawaniu karty rzemieślniczej.

Bierne prawo wyborcze posiadają rzemieślnicy, mający czynne prawo wyborcze i ukończonych 30 lat życia.

Nie posiadają czynnego i biernego prawa wyborczego, a posiadane tracą, osoby skazane prawomocnym wyrokiem sądowym za przestępstwa, pociągające za sobą utratę bądź praw publicznych, bądź obywatelskich praw honorowych, bądź też prawa wykonywania zawodu na czas trwania utraty tych praw.

Wszczęcie przeciwko radcy izby postępowania karno-sądowego może pociągnąć za sobą zawieszenie go przez właściwego wojewodę w czynnościach radcy.

§ 8.

Radcowie izby oraz ich zastępcy są wybierani na okres 5 lat. Na okres pięcioletni powoływani są również przez Ministra Przemysłu i Handlu radcowie niepodlegający wyborowi. Do okresu pięcioletniego nie wlicza się roku niepełnego.

Radcowie izby pełnią swoje obowiązki po upływie kadencji do czasuwołania pierwszego zebrania radców nowowybranych i powołanych przez Ministra Przemysłu i Handlu.

Zastępca wchodzi w prawa i obowiązki radcy izby na czas jego choroby lub zawieszenia w czynnościach, zaś na stałe w razie utraty mandatu przez radcę; w tym ostatnim przypadku, w razie utraty mandatu przez zastępcę, mandat do końca kadencji pozostaje nieobsadzony.

Ustępujący radcowie oraz ich zastępcy tak z wyboru, jak i powołani, mogą być ponownie wybierani, względnie powołani.

Obwody wyborcze i liczba radców oraz ich zastępców, przypadających z wyborów na każdy obwód, są następujące:

Obwód 1-szy, obejmujący powiat wileński i m. Wilno,

radców 3, zastępców 3.

Obwód 2-gi, obejmujący powiaty: brasławski i święciański,

radców 2, zastępców 2.

Obwód 3-ci, obejmujący powiaty: dziśnieński i postawski,

radców 2, zastępców 2.

Obwód 4-ty, obejmujący powiaty: mołodeczański, oszmiański i wilejski,

radców 2, zastępców 2.

Wybory.

§ 9.

Termin wyborów do izby wyznacza Minister Przemysłu i Handlu, a wybory przeprowadza wojewoda wileński.

Po przeprowadzeniu wyborów Minister Przemysłu i Handlu wyznacza dzień, godzinę i miejsce otwarcia izby; otwarcia izby dokonywa wojewoda wileński lub jego przedstawiciel.

Zebrania izby.

§ 10.

Zebrania izby są zwyczajne i nadzwyczajne. Zebrania zwyczajne odbywają się przynajmniej raz na kwartał; zebrania nadzwyczajne są zwoływane na żądanie Ministra Przemysłu i Handlu, lub przynajmniej 1/3 ogólnej liczby radców izby, albo też według uznania zarządu izby.

Zebraniem izby przewodniczy Prezes izby lub Wiceprezes.

Następujące sprawy zastrzeżone są kompetencji zebrania izby:

1. wybór zarządu i komisji;

2. uchwalanie budżetu, rozpatrywanie i zatwierdzanie sprawozdań rachunkowych z roku ubiegłego, uchwalanie wydatków nie przewidzianych w budżecie;

3. nabywanie, zbywanie lub obciążanie nieruchomości;

4. zaciąganie pożyczek, z wyjątkiem pożyczek krótkoterminowych, które mogą być spłacone z nadwyżki dochodów bieżących jednego roku obrachunkowego;

5. zbywanie ruchomości izby, posiadających wartość historyczną, artystyczną lub naukową;

6. opinjowanie i uchwalanie wniosków, które mają być przedstawiane władzom, a dotyczą ogólnych interesów rzemiosła, w szczególności zaś ustawodawczego regulowania stosunków rzemieślniczych;

7. uchwalanie przepisów, regulujących sprawy terminatorskie,

8. wybór kandydatów na dyrektora;

9. uchwalanie wniosków dotyczących zmiany statutu;

10. uchwalanie statutu służbowego dla personelu biurowego izby;

11. uchwalanie regulaminów dla komisji egzaminacyjnych czeladniczych;

12. uchwalanie regulaminów dla komisji egzaminacyjnych mistrzowskich;

13. uchwalanie regulaminów dla komisji egzaminacyjnych dla przeprowadzania egzaminów z kucia koni i wydawania świadectw, stwierdzających posiadanie kwalifikacji do samodzielnego wykonywania zawodu kucia koni, stosownie do obowiązujących przepisów;

14. uchwalanie regulaminów zebrań izby, zarządu i komisji;

15. uchwalanie regulaminu biurowego izby;

16. wydawanie wszelkich zarządzeń, mających na celu prowadzenie statystyki gospodarczej, zawodowej i personalnej rzemieślników okręgu izby;

17. udzielanie upoważnień dla Prezesa zarządu do wyznaczania z pośród członków izby delegatów do szkolnych lub urzędowych komisji egzaminacyjnych;

18. decydowanie w sprawach przewidzianych art. 151 ust. 2, 152 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym oraz wydawanie zarządzeń w sprawach wynikających z art. 153 ust. 2 tegoż rozporządzenia.

Uchwały izby w sprawach, wymienionych pod L. 2, 3, 4, 5, 7 i 10 niniejszego paragrafu, podlegają zatwierdzeniu Ministra Przemysłu i Handlu, przyczem przepisy regulujące sprawy terminatorskie uzyskują moc obowiązującą z chwilą ogłoszenia ich w sposób przewidziany w § 26.

Sposób powzięcia uchwał.

§ 11.

Do prawomocności uchwał izby wymagana jest obecność na zebraniu najmniej 9 radców izby. Uchwały zapadają zwykłą większością głosów obecnych na zebraniu radców.

Przy wyborach zarządu i komisji oraz przy wyborze kandydatów na dyrektora izby obowiązuje głosowanie tajne.

Skład i wybór zarządu izby.

§ 12.

Zarząd izby składa się z Prezesa i Wiceprezesa izby, oraz 3 członków, wybranych przez zebranie radców izby z jej grona na 5 lat, względnie do upływu kadencji izby zwykłą większością głosów.

Zarząd izby powinien w terminie 3 dni po wyborze podać Ministrowi Przemysłu i Handlu do wiadomości skład zarządu, oraz każdą zmianę w składzie zarządu.

Zakres działania zarządu.

§ 13.

Zarząd administruje majątkiem izby i załatwia sprawy, niezastrzeżone zebraniu radców izby lub osobnym komisjom.

Zarząd odbywa swoje posiedzenia co najmniej raz na miesiąc.

Do prawomocności uchwał zarządu potrzebna jest obecność: Prezesa lub Wiceprezesa oraz 2 członków.

Reprezentują izbę nazewną, jak i podpisują wszelkiego rodzaju akty prawne łącznie Prezes lub Wiceprezes izby oraz Dyrektor izby.

Wszelkiego rodzaju pokwitowania z odbioru pieniędzy i papierów wartościowych podpisują łącznie Prezes lub Wiceprezes izby oraz Dyrektor.

Wszelkiego rodzaju zamówienia na dostawy i roboty na rzecz izby ogłaszają, udzielają i przyjmują łącznie Prezes lub Wiceprezes oraz Dyrektor.

Zarząd wykonywa uchwały izby i czuwa nad spełnieniem wydanych przez izbę zarządzeń i przepisów.

Prezes izby decyduje o dopuszczeniu kandydata do egzaminu czeladniczego lub mistrzowskiego oraz do egzaminu na samodzielnego podkuwacza koni.

Zarząd izby decyduje ostatecznie w wypadku odwołania się kandydata od odmownej decyzji Prezesa.

Zarząd izby decyduje ostatecznie w sprawach bądź zażalenia, wniesionego przez kandydata na komisję egzaminacyjną, bądź też sprzeciwu, zgłoszonego przez przewodniczącego komisji egzaminacyjnej (czeladniczej, bądź mistrzowskiej,

bądź dla podkuwaczy koni), albo jej członków z powodu uchwały komisji o wyniku egzaminu.

Dyrektor izby i personel biurowy.

§ 14.

Dyrektor jest odpowiedzialnym szefem biura izby, oraz kieruje pracą przygotowawczą i wykonawczą w sprawach, wynikających z zakresu działania izby.

Statut służbowy ustala warunki powoływania i zwalniania pracowników, tudzież odpowiedzialność oraz obowiązki i prawa zarówno dyrektora, jak i pracowników. Statut podlega zatwierdzeniu Ministra Przemysłu i Handlu.

Dyrektor i pracownicy biura izby podlegają przepisom o ubezpieczeniach społecznych.

Komisje.

§ 15.

Utworzone przez izbę z jej radców komisje są powołane do stałego lub przejściowego spełniania poszczególnych zadań izby.

Rzeczoznawcy.

§ 16.

Zarówno izba, jak i jej komisje mogą zapraszać na swoje obrady rzeczoznawców z głosem doradczym.

Komisje egzaminacyjne.

§ 17.

Przy tworzeniu komisji egzaminacyjnych czeladniczych i mistrzowskich izba stosuje się do postanowień art. art. 153, 154, 155 i 158 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468).

Obowiązki radców izby.

§ 18.

Radcowie izby są obowiązani brać udział w posiedzeniach, opracowywać zleczone im sprawozdania i przyjmować wybór do komisji, utworzonych przez izbę.

Członkowie zarządu i komisji spełniają powierzone im czynności bezpłatnie. Mają oni jednak prawo do otrzymania zwrotu kosztów podróży i djet według norm przewidzianych dla funkcjonariuszów państwowych w VII grupie uposażenia.

Sposób i warunki zwoływania izby oraz jej organów na posiedzenia.

§ 19.

Zwyczajne zebrania izby zwołuje Prezes lub w jego zastępstwie Wiceprezes przynajmniej raz na kwartał.

Najpóźniej na tydzień przed zebraniem Prezes przesyła każdemu członkowi izby i przedstawicielowi Ministra Przemysłu i Handlu pisemne zawiadomienie o dniu, godzinie i miejscu zebrania z podaniem porządku dziennego obrad.

Zebrania zarządu izby i komisji zwołuje Prezes, bądź z jego upoważnienia przewodniczący komisji, w drodze pisemnego zawiadomienia, albo ustnie za zgodą członków komisji bez uprzedniego pisemnego zawiadomienia. Zebrania zarządu i komisji są zwoływane z inicjatywy Prezesa, przewodniczących tych organów, bądź też na wniosek większości ich członków.

Sposób stwierdzenia uchwał zebrania i zarządu izby.

§ 20.

Uchwały izby są zapisywane do protokołu przez protokółanta, wyznaczonego przez Prezesa izby. Przy każdej uchwale winna być podana ilość głosów „za” i „przeciw”. Protokół podpisuje przewodniczący i protokółant.

Uchwały zarządu są spisywane protokółarnie z podaniem ilości głosów „za” i „przeciw”. Protokół posiedzenia zarządu podpisuje Prezes i obecni członkowie zarządu.

Sporządzanie i uchwalanie budżetu.

§ 21.

Preliminarz budżetowy wpływów i wydatków izby na każdy rok przygotowuje **Dyrektor** izby i przedstawia go zarządowi. Następnie Prezes przedstawia zebraniu izby budżet przyjęty przez zarząd. Uchwalony przez izbę budżet winien być przedstawiony Ministrowi Przemysłu i Handlu do zatwierdzenia.

Sporządzanie, rozpatrywanie i zatwierdzanie sprawozdań rachunkowych i o stanie rzemiosła.

§ 22.

Dyrektor izby sporządza sprawozdanie rachunkowe i o stanie rzemiosła w okręgu izby za

rok ubiegły i przedstawia je zarządowi izby. Prezes izby przyjęte przez zarząd sprawozdanie rachunkowe przedstawia do rozpatrzenia i zatwierdzenia zebraniu radców izby. W miarę możliwości do sprawozdania rachunkowego winny być załączone dowody, potwierdzające pozycje rachunków. Najdalej do końca marca każdego roku Prezes przedstawia Ministrowi Przemysłu i Handlu do wiadomości zamknięcie rachunków oraz sprawozdanie o stanie rzemiosła za rok ubiegły.

Nadzór nad izbą.

§ 23.

Nadzór nad izbą sprawuje Minister Przemysłu i Handlu.

Minister Przemysłu i Handlu może wyznaczyć dla izby swego przedstawiciela, który ma prawo uczestniczenia w zebraniach radców izby i zabierania głosu we wszystkich sprawach, omawianych na posiedzeniach; nie ma on jednak prawa głosowania.

Przedstawicielowi Ministra Przemysłu i Handlu przysługuje prawo sprzeciwu z mocą zawieszającą, jeżeli uchwały izby są niezgodne z ustawami, rozporządzeniami wykonawczymi i statutem izby, lub jeżeli przekraczają zakres działania izby.

W razie sprzeciwu rozstrzyga Minister Przemysłu i Handlu po uprzednim wysłuchaniu opinii zarządu izby.

Zarząd izby może, nie czekając na wezwanie Ministra Przemysłu i Handlu, przedłożyć mu swoją opinię co do sprzeciwu, zgłoszonego przez przedstawiciela Ministra.

Rozwiązanie izby.

§ 24.

Minister Przemysłu i Handlu może rozwiązać izbę, jeżeli działalność jej jest niezgodna z obowiązującymi przepisami prawnymi lub zagraża interesowi publicznemu, albo też jeżeli izba mimo wezwania władzy nadzorczej zaniedbuje spełniania swych zadań.

Minister Przemysłu i Handlu może również rozwiązać izbę w razie wcielenia okręgu jednej izby do drugiej lub w razie zmiany granic jej okręgu.

Jednocześnie z rozwiązaniem izby Minister Przemysłu i Handlu ustanawia tymczasowy zarząd. Tymczasowemu zarządowi przysługują uprawnienia zarówno pełnego zebrania radców izby, jak i jej zarządu.

Minister Przemysłu i Handlu wyznacza termin nowych wyborów.

Zmiana statutu.

§ 25.

Zmiany statutu dokonywa Minister Przemysłu i Handlu po wysłuchaniu opinii izby.

Obwieszczenia.

§ 26.

Izba umieszcza swoje obwieszczenia we wspólnym czasopiśmie ich, jeżeli pismo takie istnieje, albo w Dzienniku Urzędowym Województwa.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

— oOo —

Z Ministerstwa Spraw Zagranicznych

W dniu 5 b. m. podpisany został w Bernie szwajcarskim traktat handlowy między Polską a Szwajcarią, parafowany w dniu 22. grudnia r. ub. Aktu podpisania dokonał ze strony polskiej — Minister Pełnomocny Modzelewski, ze strony szwajcarskiej — Minister Stücki. Podpisany traktat reguluje całkowicie stosunki handlowe polsko-szwajcarskie w dziedzinie celnej oraz w dziedzinie udzielania wzajemnych kontyngentów.

— oOo —

Z Ministerstwa Spraw Wojskowych.

W odpowiedzi na depezę kondolencyjną szefa Departamentu Aeronautyki Polskiej generała Rayskiego nadszedł wczoraj telegram z Moskwy od dowódcy wojsk lotniczych Z. S. R. R. Ałksnisa następującej treści:

„Głęboko wzruszony pańską depezą z powodu ciężkiej straty, poniesionej przez lotnictwo sowieckie, proszę pana o przyjęcie wyrazów prawdziwego podziękowania od wojennych sił powietrznych Z. S. R. R. — Ałksnis”.